

MỖI LẦN ĂN VÀ UỐNG CHÉN NÀY ANH EM LOAN TRUYỀN CHÚA ĐÃ CHỊU CHẾT!

... **Đức Cha Athanasius Schneider** là Giám Mục phụ tá Tổng Giáo Phận Rất Thánh Maria ở Astana thuộc Cộng Hòa Kazakhstan. Đức Cha chào đời tại Kirghistan thuộc vùng Tiểu Á từ bậc Song Thân người Đức bị lưu đầy đến đây. Từ năm 1973 gia đình di dân đến sống tại Đức và ngài chịu chức linh mục năm 1990. Đức Cha cũng là Chủ Tịch Ủy Ban Phụng Vụ và là Tổng Thư Ký Hội Đồng Giám Mục Công Giáo Kazakhstan. Xin nhường lời cho Đức Cha phân tích nguồn gốc sự dữ từ hơn nửa thế kỷ qua đánh phá Giáo Hội của Đức Chúa GIÊSU KITÔ, bằng cách **đâm thủng trái tim của Giáo Hội là bí tích Thánh Thể.**

Theo kinh nghiệm và hiểu biết của tôi thì vết thương sâu kín nhất trong cuộc khủng hoảng tân tiến của Giáo Hội Công Giáo chính là vết thương chạm đến Thánh Thể là những lạm dụng đối với bí tích Thánh Thể. Tôi xin giải thích rõ hơn. Nhiều tín hữu rước Mình Thánh Chúa trong tình trạng mắc tội trọng. Đây là điều đang thịnh hành trong Giáo Hội - cách riêng trong thế giới Tây Phương. Ở Tây Phương có rất ít tín hữu lãnh bí tích Giải Tội. Ngoài ra có những tín hữu đi rước lễ mà không hề chuẩn bị hay chưa dọn mình đủ. Có các tín hữu sống trong tình trạng luân lý không hợp lệ, không phù hợp với giáo huấn Tin Mừng. Chẳng hạn như những cặp nam nữ sống chung mà không kết hôn, các đôi vợ chồng ly dị, các đôi vợ chồng ly dị rồi tái hôn theo phép đời .. Mặc cho các trường hợp bất thường đó, các tín hữu vẫn bước lên bàn thờ rước Mình Thánh Chúa. Đối với tôi thì đây là một tình trạng trầm trọng, vô cùng đau thương.

Ngoài ra có một dấu chấm hỏi to lớn khác liên quan đến cách thức rước Mình Thánh Chúa. Việc trao Mình Thánh Chúa trên tay là một vấn đề hết sức nghiêm trọng, bởi vì đưa Đức Chúa GIÊSU KITÔ vào một cuộc tầm thường hóa quá lớn lao. Thêm vào đó còn có âu lo khủng khiếp là các vụn Mình Thánh Chúa có thể bị rơi rớt vung vãi khắp nơi, rồi bị chà đạp dưới chân. Chỉ nguyên ý tưởng này cũng khiến chúng ta cảm thấy rung mình. Thật là một xúc phạm lớn lao. Đức GIÊSU KITÔ, Chúa chúng ta bị chà đạp bị dẫm lên ngay trong các nhà thờ Công Giáo của chúng ta!!! Không ai có thể chối cãi điều này. Sự kiện này phải khiến cho những người có Đức Tin và có lòng kính mến Chúa lưu tâm suy nghĩ. Vì đây là một hiện tượng vô cùng nghiêm trọng.

Chúng ta không thể tiếp tục tiến bước y như thể THIÊN CHÚA không hiện hữu, y như thể Mình Thánh Chúa chỉ là tấm bánh thường! Việc rước Mình Thánh Chúa trên tay theo cách thức tân tiến ngày nay không hề có dính dáng gì đến cách thức rước Chúa trên lưỡi trong Giáo Hội cổ xưa, nhưng nó góp phần dần dần làm đánh mất Đức Tin nơi các tín hữu Công Giáo vẫn tin vào sự hiện diện thật sự của Đức Chúa GIÊSU KITÔ trong Bánh Thánh và nơi giáo huấn rõ ràng về việc Truyền Phép. Một Linh Mục và một Giám Mục không thể khẳng định việc rước lễ trên tay là chuyện bình thường không có gì đáng lo ngại. Không! Ở đây có vấn đề trầm trọng liên quan đến tính chất thánh thiêng, đến tính chất thần linh và cụ thể nhất hiện diện trên trái đất này.

Tôi rất buồn vì thấy tiếng kêu của tôi giống như tiếng gào thét trong sa mạc. Khủng hoảng Thánh Thể do thói quen tân tiến trao Mình Thánh Chúa trên tay là một vấn đề vô cùng hiển nhiên. Đây không phải là chuyện phóng đại. Đã đến lúc các Giám Mục phải đồng thanh cất lên tiếng nói để bảo vệ Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể, là Đấng không có tiếng

nói để bảo vệ chính mình. Đây là chuyện xúc phạm đến sự thánh thiêng của bí tích Thánh Thể. Dĩ nhiên cũng có các tín hữu rước Chúa trên tay với trọn tấm lòng kính cẩn yêu mến. Nhưng con số này rất ít. Số đông còn lại nhận Mình Thánh Chúa trên tay y như thể đó chỉ là lương thực bình thường giống như miếng khoai tây hay một mảnh bánh ngọt. Điều này dần dần với thời gian sẽ đưa đến việc hủy hoại ý thức sâu xa nơi sự hiện diện thật sự của Đức Chúa GIÊSU KITÔ trong Bánh Thánh và đánh mất Đức Tin nơi việc Truyền Phép trong Thánh Lễ.

... **"Thật vậy, điều tôi đã lãnh nhận từ nơi Chúa, tôi xin truyền lại cho anh em: trong đêm bị nộp, Đức Chúa GIÊSU cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng tạ ơn, rồi bẻ ra và nói: "Anh em cầm lấy mà ăn, đây là Mình Thầy, hiến tế vì anh em; anh em hãy làm như Thầy vừa làm để tưởng nhớ đến Thầy. Cũng thế, cuối bữa ăn, Người nâng chén và nói: "Đây là chén Máu Thầy, Máu đổ ra để lập Giao Ước Mới; mỗi khi uống, anh em hãy làm như Thầy vừa làm để tưởng nhớ đến Thầy". Thật vậy, cho tới ngày Chúa đến, mỗi lần ăn Bánh và uống Chén này, là anh em loan truyền Chúa đã chịu chết. Vì thế, bất cứ ai ăn Bánh hay uống Chén của Chúa cách bất xứng, thì cũng phạm đến Mình và Máu Chúa .. Ai nấy phải tự xét mình, rồi hãy ăn Bánh và uống Chén này. Thật vậy, ai ăn và uống mà không phân biệt được Thân Thể Chúa, là ăn và uống án phạt mình. Vì lẽ đó, trong anh em, có nhiều người ốm đau suy nhược, và cũng có lắm người đã chết. Giả như chúng ta tự xét mình, thì chúng ta đã không bị xét xử. Nhưng khi Chúa xét xử là Người sửa dạy chúng ta, để chúng ta khỏi bị kết án cùng với thế gian" (1 Côrintô 11,23-32).**

("Radici Cristiane", Periodico mensile, Anno X, No 97 - Settembre 2014, trang 44-49)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt